

DOSSIER DE PREMSA
ÒSCAR BRIZ – Concert antològic

CLOENDA BARNASANTS 2010. XV FESTIVAL DE CANÇÓ

**PAÏSOS
VALENCIANS**

FESTIVAL de CANÇÓ **15. EDICIÓ**
BARNASANTS
www.barnasants.com

★ EstrellaDamm

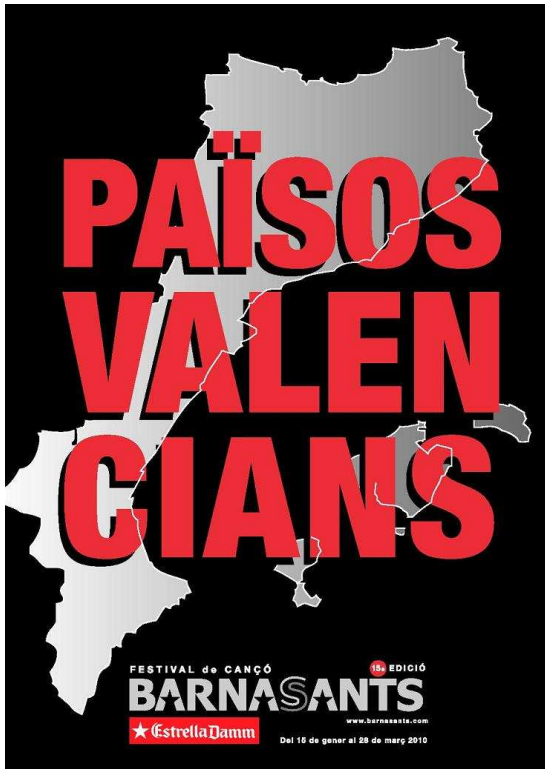
Del 15 de gener al 28 de març 2010

PREMSA & COMUNICACIÓ

COMEDIA. Comunicació & mèdia sl / Marc Gall · Ana Sánchez · Nèstor Lozano · Mirea Tena

Consell de Cent 433, pral. 3ª. 08009 Barcelona · T. [00 34] 933 10 60 44 · 932 95 56 34

M. [00 34] 620 811 386 · Fax [00 34] 932 46 92 13 · nlozano@comedianet.com · www.comedia.cat

El festival de cançó de Catalunya clou a València la seva 15ª edició amb un concert d'Òscar Briz, després de més de dos mesos d'actuacions i prop de 100 concerts

- **Oscar Briz commemora els seus 10 anys de carrera en solitari amb un recital antològic al Black Note de València**
- El festival BARNASANTS, únic a l'Estat en el seu gènere, va néixer el 1996 al Barri de Sants de Barcelona i està dirigit pel promotor musical i activista cultural Pere Camps
- Enguany ha acollit quasi un centenar d'artistes, incloent-hi Raimon, Víctor Manuel, Quimi Portet, Pedro Guerra, Javier Krahe, Javier Ruibal, Joan Isaac i Luis Eduardo Aute, entre d'altres
- Ha estrenat prop de 50 repertoris i cd

Barcelona, març de 2010 · El festival de cançó de Catalunya BARNASANTS va engegar la seva 15ª edició el passat 15 de gener a Barcelona. 97 artistes han pres la paraula des de llavors. En un acte d'afirmació i unitat del territori cultural i lingüístic català, BARNASANTS 2010 tancarà aquesta edició al País Valencià en una cita amb Òscar Briz a la sala Black Note, el proper diumenge 28 de març. Amb més de 20 anys de recorregut com a cantant, compositor, arreglista i productor, Briz aprofitarà per repassar els seus últims 10 anys de carrera en solitari.

El cartell de la quinzena edició de BARNASANTS ha convidat a una reflexió cultural, política i lingüística sobre els territoris de parla i cultura catalanes. En aquest sentit, la programació ha ofert els millors exemples del panorama actual de la cançó a Catalunya, València i les Illes Balears. Al costat de **Cesk Freixas, Marc Parrot, Quimi Portet** o **Ester Formosa**, se situen **Remigi Palmero, Oliva trencada, Òscar Briz, Marcel Cranc, Miquel Gil, Verdcel, Biel Majoral** o **Raimon** amb un recital antològic. BARNASANTS, un certamen únic a l'Estat en el seu gènere, va estar catalogat l'any passat pel Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya com a 'festival estratègic', dins la seva política de reordenació del sector musical.

Grans noms i nous valors configuren cada any aquest aparador de la cançó d'autor amb vocació internacionalista que posa en valor la paraula i la música. Artistes com Raimon, Víctor Manuel, Pedro Guerra, Javier Krahe, Javier Ruibal, Joan Isaac o Luis Eduardo Aute conviuen a BARNASANTS amb artistes de fora, com Gianmaria Testa, Daniel Viglietti, Carlos Mejía Godoy, Leon Chavez Teixeira, Maria de Medeiros, Maria Pierantoni Guia, Roberto Vecchioni o Santiago Feliu. La programació s'estén per

nombrosos espais de la ciutat - com les Cotxeres de Sants (espai on va néixer el certamen), la sala Luz de Gas, l'Auditori Barradas i el Teatre Joventut de L'Hospitalet, el Harlem Jazz Club - i de la resta del país - com Atrium de Viladecans, Teatre Zorrilla (Badalona), L'Auditori - Palau de Congressos (Girona) o la Casa de la Música de Terrassa, entre d'altres.

BARNASANTS va inaugurar el 2009 una col·lecció discogràfica pròpia, inspirada en el model de l'Olimpia de París amb l'enregistrament de concerts en viu de veus emergents del moment. Enguany, **Alejandro Martínez**, autor de "*Volviendo a casa*" (Vicious Records, 2006) i "*Orgasmos Modernos*" (Les nits de l'Art, 2008), ha ret homenatge a una de les veus imprescindibles de l'anomenada 'generació dels 50', Jaime Gil de Biedma, musicant els seus poemes. **Enric Hernàez** i **Albert Fibla** també han gravat en directe els seus concerts i entraran a formar part de la col·lecció BARNASANTS. **Òscar Briz** s'afegeix a la col·lecció enregistrant el seu sisè treball discogràfic en un concert especial, en la seva València natal.

CONCERT ANTOLÒGIC D'ÒSCAR BRIZ

Diumenge 28 de març a les 20 hores

Sala Black Note (Carrer de Polo i Peyrolon, 15. València)

PREU DE LES ENTRADES - anticipada: 10€ (Atrapalo.com) / Dia del concert: 12€

SISTEMA DE VENDA:

Taquilles o Atrápalo: http://www.atrapalo.com:80/entradas/oscar-briz-en-concierto_e32033/

WEB DEL FESTIVAL

www.barnasants.com

BLOC DEL FESTIVAL

www.paraulesabarnasants.cat

SALA DE PREMSA

<http://www.comedia.cat/ca/comediateca/xv-barnasants-festival-de-canco>

COMEDIA. Comunicació & mèdia sl · Marc Gall · Ana Sánchez · Nèstor Lozano

Consell de Cent 433, pral. 3ª. 08009 Barcelona · T. [00 34] 933 10 60 44 · 932 95 56 34

M. [00 34] 620 811 386 · Fax [00 34] 932 46 92 13 · nlozano@comedianet.com · www.comedia.cat

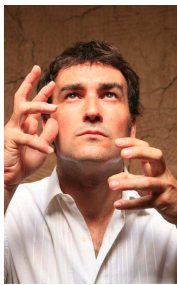
ÒSCAR BRIZ – Concert antològic

Diumenge 28 de març

Òscar Briz

Black Note / València. 20.00 hores

CONCERT ANTOLÒGIC - COL·LECCIÓ BARNASANTS

En un acte d'afirmació i unitat del territori cultural i lingüístic català, BARNASANTS clou la seva quinzena edició al País Valencià amb la música d'Òscar Briz com a protagonista d'excepció. El nom d'Òscar Briz encapçala, juntament amb els de Feliu Ventura i Pau Alabajos, la renovació de la cançó d'autor que arriba des de terres valencianes. El seu darrer treball, *Asincronia* (Ventilador Music, 2008), va ser guardonat amb el Premi Enderrock de la crítica al millor disc de cançó d'autor de l'any.

FITXA ARTÍSTICA

Guitarra i veu: Òscar Briz
 Teclat, flauta, piano i harmonies: Abraham Rivas
 Baix elèctric: Xavi Alaman
 Percussió: David Gadea
 Bateria: Victor Traves
 Guitarra i cors: Josep Pérez

Convidats (entre d'altres)
 Bateria: Bernart Pellisser
 Guitarristes: Josep Meravella i Àlvar Carpi

CONCERT ANTOLÒGIC

Òscar Briz commemora els seus 10 anys de carrera en solitari clausurant el Festival Barnasants: l'artista enregistrarà el seu sisè treball discogràfic, per a la col·lecció barnasants, en un concert especial a la seva valència natal.

El repertori tindrà una hora i quaranta-cinc minuts de durada i comptarà amb temes dels seus últims 5 treballs en solitari: *"El Temps ja ha arribat"* (1999), primer disc en solitari amb acompanyaments de Els Cors d'Aram, i el seu primer llarg cantat en valencià després d'èxits recollits al costat de The Beat Dealers o The Whitlams a la seva època australiana. *"Purdesig"* (2003) en la mateixa línia de l'anterior LP, *"Identitat Aliena"* (Ventilador Music, 2004), produït per Toni Xuclà i *"Quart Creixent"* (Ventilador Music, 2007), mereixedor de premis com l'Ovidi Montllor o l'Altaveu i que fou finalista del premi Puig Porret. Finalment *"Asincronia"* amb col·laboracions de Remigi Palmero, Roger Mas i Miqui Puig, editat al 2008 i premi Enderrock 2009 a la millor cançó d'autor amb *Asincronia*.

Pel aquest concert especial a la sala Black Note, l'acompanyarà la seva banda: Abraham Rivas al organo, la flauta, el piano i harmonies; Xavi Alaman al baix elèctric, David Gadea a la percussió; Victor Traves a la bateria i Josep Pérez a la guitarra i cors. A més, també participaran diversos artistes que han acompanyat a Briz durant la seva llarga trajectòria en solitari: el bateria Bernart Pellisser, els guitarristes Josep Meravella i Àlvar Carpi, entre altres.

REPERTORI

del primer disc "El Temps Ja Ha Arribat"

- 1 el Temps Ja ha arribat
- 2 La realitat fot (com un clau en el pit)
- 3 Imatge Estranya
- 4 28 Forats

del segon disc "Purdesig"

- 5 Purdesig
- 6 Deixa'm que et mire dormir
- 7 Terra

del tercer disc "Identitat Aliena"

- 8 Sempre Estem Començant
- 9 Tornarem
- 10 Sortir Gegants
- 11 Una Cançó una Raó

del quart disc "Quart Creixent"

- 12 Tirar A Matar
- 13 A ca la Rosa
- 14 Personal
- 15 Per La Punta (l'Horta i el Cabanyal)

del cinqué disc "Asincronia"

- 16 Taurons i Sirenes
- 17 Arquitectes femenines del nou món
- 18 Ap7

+ dos temes inèdits, musicació de tres poemes del Salvador Espriu del llibre "La Pell De Brau"

- 19 Sense Futur
- 20 Contra el Sol

BIOGRAFIA

[Òscar Briz](#) és una de les rareses més valuoses de l'escena musical valenciana. La seua ferotge independència intel·lectual, el seu inconformisme de pedra picada, el seu inflammat neguit per aprendre, la radical transparència de la seua mirada... tot li confereix una singularitat ben especial.

Singularitat que s'estén a la seua pròpia trajectòria musical. El recordem bé amb aquella mirada agressiva i una mica burleta, una veu que ens incomodava per la seua forçada "negrització" i unes cançons contagioses en la seua energia que apuntaven al pop britànic més influenciat pels designis del soul i la música negra. El grup es deia Banderas de Mayo i la cançó que no ens podíem treure del cap, "Me siento bien". Obria un elapé que contenia altres grans cançons com "El sucio juego del amor" i que es publicava en un moment, el 1989, en què el pop en castellà anava desunflant-se lentament després d'uns anys d'eufòria i preeminència.

El grup insistiria en aquesta línia durant dos discos més, *Mala raza* (1990) i *Iris* (1992), amb els quals obtindria un prestigi vaporós i un reconeixement de la crítica més o menys unànime —potser se'ls valora més ara que llavors, quan el temps ha ajustat la percepció d'un obra molt coherent i amb força guspirejos de brillantor.

El 1996, una carambola biogràfica el situa en Austràlia dins les files d'una banda —[The Whitlams](#)— que passa per un moment molt crític a nivell personal —un dels seus fundadors, Stevie Plunder, ha aparegut mort als peus d'un penya-segat— però que es troba a les portes d'enregistrar un disc extraordinari. El seu títol serà *Eternal Nightcap* (1997), portentosa col·lecció de cançons de pop amable i vehement conduïdes per la veu i el piano de Tim Freedman i on Òscar té una participació més aviat anecdòtica —toca la guitarra en tres temes—. Després girarà amb el grup pel país tot gaudint dels enormes rèdits artístics del disc que sedueix crítica i públic a l'uníson; amb tota justícia, convindria insistir: si cançons com "No Aphrodisiac", "Melbourne", "Buy Now Pay Later (Charlie No.2)" o la versió de la dylaniana "Tangled Up in Blue" s'hagueren escrit a les Illes Britàniques, The Whitlams hagueren estat com els Stone Roses del 1989, els Oasis del 1994 o els Arctic Monkeys de l'any passat.

Ja de nou a l'Alcúdia, Òscar recupera un vell projecte descarament brit-pop, The Beat Dealers —que enregistren un deliciós EP homònim (2000)— i inicia una carrera com a cantautor en solitari tot abandonant el castellà i l'anglès en favor del seu valencià de la Ribera.

El primer disc, enregistrat amb Els Cors d'Aram —on es retroba amb Bernat Pellicer amb qui ja havia coincidit a Banderas de Mayo—, es diu, molt significativament, *El temps ja ha arribat* (1999). Es tracta d'un obra il·luminada al besllum i sobrevolada per una tristesa explícita —"La realitat fot (com un clau en el pit)". Òscar ja no canta com abans: la seua veu s'eleva franca i neta, pròxima, sense engolaments anglòfils ni actituds teatrals. Musicalment, evoluciona amb gran rapidesa buscant una dicció pròpia lluny de les evidents influències de la seua etapa anterior.

Aquesta dicció la troba en el següent disc —*Pur desig* (2003)—, un treball lluminós, fresc, rotund en la seua confecció, que alberga alguna de les cançons més poderoses que ha escrit mai —"Remigi", "Terra", "Deixa'm que et mire dormir"— i que fou, sense cap mena de dubte, el millor disc en català de l'any malgrat la sordera o la miopia recalitrant del *stablishment*.

Podia haver burxat en aquest filó estilístic esperant la possible arribada d'un èxit comercial que semblava imminent. En compte d'això, però, decideix donar una volta de cargol a les seues cançons bastint-les amb una complexitat —literària i musical— que fa una mica inhòspit al gran públic el seu tercer disc, *Identitat aliena* (2004). Aquí irrompen de sobte neguits existencialistes, harmonies obertes, un cert aire brasiler, "amefricà", en alguns temes, en d'altres un punt de flamenc, i una producció que renuncia a les llums i la nitidesa de *Pur desig* i que s'escau un punt desenfocada en algun moment —cançons com "Ella dorm", tinc la impressió que evacuen part de la seua màgia pels clavills de la botonera de la taula de mesclés.

Quart creixent (2007), inaugura una nova etapa en el seu períple artístic: ha crescut enormement com a guitarrista i això li permet plantejar un disc totalment obert a ritmes diversos i solucions harmòniques inesperades. Entra l'electrònica amb molta cautela, contrapuntejant les guitarres amb sons sintètics gens molestos i omplint tots els racons de matisos sonors. En algunes cançons hi ha deixos estilístics del seu passat més remot —"Tirar a matar"—; en altres diríeu que, finalment, les enyorades ensenyances d'Ia i Batiste al seu gloriós *Chichonera's cat* han trobat un deixeble d'alçada —"Meu cel colorit"—; i en totes, al capdavant, trobareu un home rabiós, incòmode amb l'entorn, que, efectivament, tira a matar amb les seues lletres enverinades: un contestatari que sap administrar la tendresa; un dissident excepcional.

Amb *Asincronia* (2008), el més singular dels cantautors valencians ens serveix novament una col·lecció de cançons memorables.

Fora de lloc i de temps, com lúcidament es retrata en la cançó que dona títol al conjunt, Briz factura la seua música amb una llibertat estètica, una independència ideològica i una intuïció artística a prova de tendències i de pressions mercantils. Això no vol dir, però, que es bellugue pels territoris de l'avantguarda o l'experimentació. Ben al contrari: les seues asincronies són d'una caràcter més profund. És un *outsider* que, paradoxalment, podria funcionar sense problemes a la ràdio fórmula: heus aquí el seu principal secret.

Asincronia sona amb el tempo i la puresa instrumental que només donen les gravacions fetes enmig les ombres vacil·lants de la lluna plena en la pinada. Diríeu que sentiu en el rostre l'aire fresc del capvespre, que endevineu el borboleig satisfet del procés creatiu.

Torna al pop d'ascendència britànica —dopat eventualment amb perfums brasilers— perquè els textos, concentrats en examinar els misteris de l'existència, semblen demanar-li-ho: hi reincideix en les reflexions sobre la pròpia identitat i sobre el sentit de la vida, però ho fa alliberat de les angoixes que l'atenallaven en el passat, amb una mirada més transparent i serena, tasant els efectes personals —la vida parcialment al marge de la civilització, les relacions sentimentals, petits plaers diaris com l'esmorzar al bar— amb una major equanimitat.

El resultat final esdevé així una veritable delícia: ritmes cadenciosos, guitarres líquides i una veu sensual convidant-nos al gaudi i la reflexió i endacadenant, una rere altra, un enfilall de cançons redones, exemptes, plenes a vessar de talent i recursos expressius: la irresistible "Arquitectes femenines del nou món", imparable hit radiofònic si algú li brindara la més mínima oportunitat; la neguitosa "360º", tortuós dibuix existencial construït sobre un magnífic i subtil crescendo; "Vides creuades" que insisteix en els neguits de l'anterior observats ara des de dins i resolts amb una bellíssima tornada; "Dimonis pugen", esplèndid retorn al rock de guitarres on demostra la seua incontestable jerarquia; la preciosa cançó d'amor "Fish", amb un vers en la tornada —"Tot és llum que es reflexa en mi / com si fos espill"— que ens remet a l'esperit inoblidable de l'"I'll be your mirror" de The Velvet Underground; o "Penseu, pensem" on, caminant sobre la corda fluixa d'un text exhortatiu, acaba amb èxit la peripècia gràcies a un embolcall resultó que recorda el funk elegant del "Tirar a matar" del disc precedent, una mica a la manera dels ben bé oblidats Steely Dan —amb qui comparteix el gust pels acords oberts i una clara tendència a fabricar pop amb tensions harmòniques properes al jazz.

Josep Vicent Frexina

DISCOGRAFIA EN SOLITARI

"*El Temps ja ha arribat*" (1999)

"*Purdesig*" (2003)

"*Identitat Aliena*" (Ventilador Music, 2004)

"*Quart Creixent*" (Ventilador Music, 2007)

"*Asincronia*" (Ventilador Music, 2008)

www.oscarbriz.com

www.myspace.com/oscarbriz

PREMSA & COMUNICACIÓ

COMEDIA. Comunicació & mèdia sl / Marc Gall · Ana Sánchez · Nèstor Lozano · Mireia Tena
Consell de Cent 433, pral. 3^a. 08009 Barcelona · T. [00 34] 933 10 60 44 · 932 95 56 34
M. [00 34] 620 811 386 · Fax [00 34] 932 46 92 13 · nlozano@comedianet.com · www.comedia.cat

Web oficial: www.barnasants.com

Bloc del festival: www.paraulesabarnasants.cat